

uden at det faar tvingende og vægtige Grunde til at fravige sin Stilling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Wimblad*): Jeg har rettet et Par Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident, men Konseilspræsidenten besvarede dem ikke. Det kan godt være, at der har været — det er der maaske nok — særlige Grunde til ikke at svare netop paa de Spørgsmaal. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at vort Ordensvæsen her i Landet nu er af den Art, at man ikke kan faa fuld Besked og fuldt Svar fra Konseilspræsidenten paa Spørgsmaal Ordener vedrørende.

Derimod svarede den ærede Konseilspræsident paa et Par andre Spørgsmaal. Han omtalte den gamle Winther og sagde, at han vilde undersøge Sagen og eventuelt indstille ham til en Pengebevilling og maaske en Redningsmedaille. Men Ministeren føjede dertil en Bemærkning; han undrede sig over, at jeg, der var Modstander af Ordensdekorationer, ikke desto mindre indstillede denne gamle Mand til en Redningsmedaille. Jeg skal dertil sige, at dette Lovforslag vedrører slet ikke Medailler af denne Art. Vi have jo Medailler for videnskabelige Værker, Medailler for Kunst, og vi have Medailler for Industri. Det vil sige, at naar en Mand har udarbejdet et videnskabeligt Værk, naar han har besvaret Universitetets Prisspørgsmaal paa en fuldt ud værdig og god Maade, saa kan det blive anerkendt af Universitetet, og naar en Mand har vist særlig Opofrelse ved at redde Mennesker, og det konstateres gennem Politiforhør og bevises, at denne Mand har foretaget en saadan Handling, saa kan det ogsaa anerkendes gennem Redningsmedaillen. Men det vedrører jo aldeles ikke den Sag, her er Tale om. Jeg skal til den ærede Minister sige dette, at naar en Mand faktisk har gjort sig fortjent til en Anerkendelse, og naar han saa ikke nyder denne Anerkendelse, medens han ser mindre fortjente Mænd faa den Anerkendelse, som han egentlig burde have, saa kan det ikke undgaas, at der opstaar Bitterhed hos denne Mand, og det kan ikke undgaas andet, end at vi andre maa sige, at der er begaaet en Uret imod ham, og det er denne Uret, som jeg har bedt den højtærede Konseilspræsident om at gøre god igen.

Den ærede Minister gjorde endvidere en Bemærkning angaaende Titelsalget paa Island. Jeg skal dertil bemærke, at dette Salg findes omtalt i det islandske Rege-

ringsblad, og jeg vil da bede den højtærede Konseilspræsident om at gøre sig bekendt med, hvad dette Regeringsblad oplyser; saa vil han ad denne nemme Vej faa Besked om Sagen, og saa vil han maaske ogsaa kunne give os andre Besked.

Til det ærede Medlem for Slagelse (*Lange*) skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning. Han talte om, at vi ikke kunde afskaffe Ordener og Titler her i Landet af Hensyn til Udlandet. Han sagde, at vi vare en lille Nation, og en saadan lille Nation kunde af Hensyn til Udlandet ikke begynde at reformere paa Ordens- og Titelvæsenets Omraade. Det er ganske det samme Argument, som vi høre paa Krigsrustningernes Omraade: dette lille Land Danmark maa vedblive at forøge sin Krigsbyrde af Hensyn til Udlandet. Det er ganske besynderligt, at al Slags tungt og sørgeligt i dette Land kan ikke afskaffes af Hensyn til Udlandet. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Vi kunne se et andet lille Land, Svejts, leve ganske godt uden Ordensdekorationer. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem mener, at Danmark ikke er stillet paa samme Maade som Svejts. Jeg tror i det hele taget, at dette Argument, at vi af Hensyn til Udlandet skulle opretholde en Del ulykkelige Ting i dette Land, er et ganske falsk Argument.

Det ærede Medlem for Skjolddelev (*J. Nielsen*) var Venstres Ordfører i Dag, og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (*Alfr. Christensen*) har allerede berørt denne Mærkværdighed. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har karakteriseret den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Skjolddelev røgtede sin Opgave, og har sagt, at der var en sørgelig Forskel paa *nu* og *dengang*, paa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Skjolddelev røgtede sit Hverv, og den Maade, hvorpaa Venstre tog Sagen i sin Tid, da Venstre var et virkeligt Venstre. Jeg skal tillade mig til Oplysning at anføre et Par Ord af en af Datidens gode Venstremænd, som de Herrer Venstremænd ganske godt endnu kunne tage Hatten af for, nemlig af afdøde Tauber. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse disse Ord. Tauber udtaler der: „Disse Titler, Ordener og Rang er noget, som Demokrater maa behandle med Foragt“ — „med Foragt“, det gjorde det ærede Medlem for Skjolddelev ikke Indtryk af — „man bør søge at afskaffe det hele, det styrker Ulighedsfølelsen og fremkalder Forfængelighed, Hykleri og Smiger“. Det